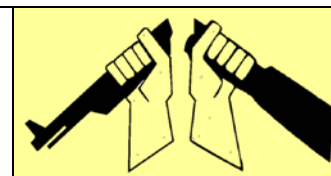

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

INDHOLD

Lad os gøre folketingsvalget til et fredsvalg2

Krigen i Ukraine, og dens afledte omkostninger, er det største problem som Danmark står overfor.

Fredelige spørgsmål til din folketingskandidat3

Pluk et spørgsmål fra listen, og lad det inspirere din egen formulering – eller find på noget bedre.

Militærets indtog på universiteterne3

Skal der fremover argumenteres for militær anvendelse af forskningen for at få forskningsmidler?

Alternativ til Afghanistans militarisme?.....5

Græsrodsgrupper af multietniske afghanere arbejder mod en kritisk masse af ikkevoldelige relationer.

Et gevær kan knækkes på mange måder...7

Kreative udgaver af Det Knækkede Gevær, logo for AMK og War Resisters' International m.fl.

Gorbatjov og USA holdt Muren oppe for længe ...8

Østblokkens helte var ikke de store statsmænd, men små aktivister, der sammen væltede kolossen.

Hundretusinder af år med fred.....9

Der var engang i tidernes morgen, hvor der var fred på jorden, fordi der ingen militarisme var.

En pacifistisk våbenfabrik? 10

Livet som våbenfabrikant bliver nemmere at holde ud gennem livsløgne om alt det gode man gør.

Kunstig intelligens er ikke altid farligt..... 11

... samt meget andet godt og fredeligt.

Et gevær kan
knækkes på
mange måder...

LAD OS GØRE FOLKETINGSVALGET TIL ET FREDSVALG

Af Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand

Krigen i Ukraine er det største problem, Danmark står overfor i dag. Danskeres oppustede leveomkostninger og krigen er uløseligt forbundet, og krigens afledte omkostninger er hovedårsag til prisstigningerne. Regeringen svarer endnu flere milliarder til oprustning, der alligevel ikke vil gavne Danmarks og danskernes sikkerhed.

Fredsbevægelsen bør føre valgkamp på, at Danmark skal hæve ambitionerne drastisk, ved at skifte til en fredsaktivisk udenrigs- og sikkerhedspolitik med konfliktløsningen sat helt i front. Danske politikere skal prioritere globalt, på klima og velfærd i stedet for oprustning.

Krigen i Ukraine har kostet tusinder livet, drevet millioner på flugt og ødelagt byer og samfund. Krigen er også en trussel mod fred og sikkerhed i hele Europa, og har store sociale og økonomiske konsekvenser for hele verden.

Sanktionspolitikken og den gensidige økonomiske krigsførelse rammer de fattigste lande, hvor krigsrelateret fattigdom, fødevarerkrise og hungersnød er blevet drastisk forværret – og i de rige lande stiger inflationen, mens energikrisen spidser til. Vestlig militær overlegenhed forhindrer ikke krigen i Ukraine. I dag er Rusland svækket økonomisk, politisk og militært, og alle kan se, at det russiske militær ikke er så effektivt, som man troede. Alligevel vil politikere nu have yderligere oprustning og optrapning af krigen.

Danmark arbejder i øjeblikket ikke for at stoppe krigshandlingerne, men er med på at optrappe konflikten, så Vesten kan nedtromle Rusland i en lang og opslidende krig. Det er farligt. Ukrainere dør af det, og det risikerer at føre til at krigen breder sig, med brug af atomvåben som vil ramme os alle.

Med Ruslands trusler om anvendelse af atomvåben er risikoen for en atomkrig større, end den har været i mere end et halvt århundrede. Selv om det er Rusland, der har ansvaret for krigen, så har Vesten et ansvar for hvordan man reagerer på krisen. Meget beror derfor på hvad NATO gør, og Folketinget har medansvar for at undgå atomkrig.

Danmark må skifte kurs og arbejde for at få krigen stoppet og skabe fred. Danmark bør bruge alle fredelige kontakter og diplomatiske forbindelser, og foreslå konfliktnedtrapning, våbenhvile og konstruktive fredsforhandlinger. Der bliver ikke en retfærdig og varig fred i Ukraine og Europa uden dialog og forhandling med alle involverede parter, også Rusland.

På grund af krigen i Ukraine har Folketinget med Det Nationale Kompromis besluttet at bruge ekstra milliarder på våbenindustri og militær. Dette truer med at begrænse og udskyde nødvendige investeringer, som genopretning af danskernes velfærd og sundhed. Der er også brug for at genoprette fredsforsk-

ningen, og for massive investeringer for at stoppe klimaforandringerne. I stedet satses på mere militær.

Denne forhastede og kortsynede satsning ændrer kun lidt på, at Udenrigsministeriet og diplomatiet er skåret helt i bund. Disse blødere kriseværktøjer får dog tilført nogle millioner til at lappe huller med, for at "styrke Danmarks diplomatiske kampkraft", som aftalen naturligvis krigersk beskriver dette. Imens bliver militæret grundigt polstret med milliardstigninger, og våbenindustrien støttes ivrigt med nye gyldne muligheder efter afskaffelsen af forsvarsforbeholdet.

De humanitære og økonomiske konsekvenser af krigen er så alvorlige, at enhver seriøs folkebevægelse bør have modstand mod krigen som et af sine centrale krav i valgkampen. At presse på for en forhandlingsløsning om Ukraine, og udfordre Vestens og Danmarks katastrofale militære eskalering, er vigtigt hvis vi skal afværge en større humanitær og økonomisk katastrofe – både herhjemme og internationalt.

Den danske regering og deres vestlige kollegaer kan ikke forvente at kunne fortsætte deres krige, militære bistand og krigsomkostninger, og så samtidig oven på alle nedskæringerne forvente fred på hjemmefronten.

Valgkampen giver klimabevægelsen en mulighed for at forpligte politikere til at opprioritere klimaindsatsen. Den giver fagbevægelsen mulighed for at kræve den nødvendige genopretning af velfærd og sundhedsvæsen. Og den giver fredsbevægelsen en mulighed for – i samarbejde med klima- og fagbevægelse – at kræve en bæredygtig sikkerheds- og fredspolitik, hvor klima, velfærd og fredelig konfliktløsning prioriteres højere end våbenindustri og militær. Vi må bruge valgkampen til at forlange, at politikere arbejder for fred og dialog. Stop krigen, for ukrainernes, velfærdens og klimaets skyld. ☐

FREDELIGE SPØRGSMÅL TIL DIN FOLKETINGSKANDIDAT

Af Tom Vilmer Paamand

Hvorledes vil du i det ny Folketing arbejde for ...

- ⊕... at bruge diplomati til at stoppe Ruslands krig mod Ukraine?
- ⊕... at sikre, at de øgede bevillinger til forsvar også styrker diplomatiet?
- ⊕... at NATO søger en ikkemilitær løsning på Ruslands aggression?
- ⊕... at støtte NATOs bortgemte formål: Fred med fredelige midler?
- ⊕... at mindske spændingerne med Rusland om Arktis?
- ⊕... at sikre, at Danmark ikke deltager i NATOs atomplanlægning?
- ⊕... at sikre, at der ikke placeres atomvåben på dansk jord?
- ⊕... at vi får atomnedrustning og ikke-spredningsaftaler igen?
- ⊕... at Danmark tilslutter sig FNs traktat om forbud mod atomvåben?
- ⊕... at vi får et effektivt EU-stop for våbeneksport til konfliktlande?
- ⊕... at EU og FN opretter et forbud mod dræberbotter?
- ⊕... at milliarderne til sikkerhedspolitik også går til udviklingsbistand?
- ⊕... at genstarte forskning i ikkemilitær konfliktløsning i Danmark?

Pluk et spørgsmål fra listen, og lad det inspirere til din helt egen formulering. Eller tænk på vores fremtid, og find på noget endnu bedre at spørge om.

Du kan også finde link til en længere liste med argumenter og kilder på forsiden af [FRED.dk](https://fred.dk), sammen med en oversigt over partiernes konkrete afstemninger om krig i Folketinget.

Op til folketingsvalget vil oversigten blive suppleret med en fredelig vurdering af de opstillede partier, baseret på deres stemmer, handlingsprogrammer og udspil – når alle partierne har fået lagt deres valgoplæg frem, og det er afklaret, hvornår valget egentlig bliver afholdt. ⊕

MILITÆRETS INDTOG PÅ UNIVERSITETERNE

Af Arne Lund

Den stigende militarisering af samfundet påvirker også forskningen. Angiveligt drejer det sig om sikkerhed, bistå erhvervslivet og imødekomme politikernes krav om vækst, jobskabelse, og ikke sakke bagud i teknologiudviklingen. Militæret er i dag så integreret i samfundet, at det vil være utænkeligt, hvis ikke også forskerne deltog i udviklingen af nye våbensystemer med større dræberpotentiale. En forskning, der sluger stedse større summer af finansloven.

”Krige skaber fremskridt”, skrev Politiken i 2005. ”Næsten alle teknologiske nyskabelser stammer fra den militære forskning. Forsøg på at finde nye måder at dræbe på, frigør nemlig uanede ressourcer til forskning. Ressourcer, som den civile forskning ikke ville kunne mønstre. Den militære forskning har talrige aflæggereffekter, fx atomkraft, walkman, mikrobølgeovne, kvartsure osv.”

Artiklen er forsvundet. Forskning – civil som militær – står på skuldrene af hinanden. Når artiklen alligevel nævnes her, er det fordi den viser, hvor gennemsyret samfundet og medierne er af den militære tankegang og retorik. Artiklen er med til at legitimere, at der hældes enorme summer i den militære forskning: Det meste af det, kommer jo retur til civilsamfundet...

I modsætning til for 40-50 år siden, så nyder militæret i dag respekt i det meste af befolkningen, der godtager at bevillingerne årligt øges. Forskningen i militære projekter rangerer på linje med al anden forskning.

Derfor var der *kun få*, der reagerede på nyheden om, at NATO nu placerer et kvantecenter på Niels Bohr Institutet. Kvantecentret er en del af en større NATO-strategi, der skal styrke de højteknologiske industrier indenfor kunstig intelligens, kvante- og robotteknologi. Finansieringen sker via finansloven.

Fem yngre ph.d.-studerende ser *med uro* på placeringen af centret. De er bekymrede for, at NATO's tilknytning til Niels Bohr Institutet kan skade det internationale forskningsmiljø, og at forskere, der ikke vil arbejde med militære projekter, holder sig væk. Skal der fremover argumenteres for den militære anvendelse af forskningen, for at få adgang til forskningsmidler?

Et eksempel på hvordan militæret siver ind i forskningen, handler om da dronerne kom til Odense. Flere lokale faktorer bidrog til, at det blev Odense, hvor droneteknologien først fik fodfæste. Maskinfabrikken Falck Schmidt renoverede hærens kampvogne og styresystemer til missiler. Nær ved lå Syddansk Universitet, der var ved at opbygge en uddannelse af robotingeniører, ledet af en tidligere oberstløjtnant i USAs marinekorps. Byens lufthavn havde mistet al betydning, da Storebæltsforbindelsen åbnede.

Med Odense kommune som koordinator, blev maskinfabrikken, universitetet og lufthavnen koblet sammen til et arbejdsfællesskab om forskning, udvikling,

TVP – Midjourney AI

produktion og test af dronerne. En kombination, der på det tidspunkt var så unik, at både Boeing og Pentagon viste interesse. Da Thorning-regeringen kom til i 2011, blev der sat fart på droneresforskningen. Militærminister Nick Hækkerup ville have kampdroner. En gennemsnitsdrone, der både kan bruges til overvågning af Arktis og til bombning, koster 25-30 mio. kr., mens et F35-kampfly koster én mia. kr.

Dansk Institut for Militære Studier er nu også en del af KU, og skal forske, kortlægge, analysere og debattere de sikkerheds- og forsvarspolitiske valg, Danmark står over for. På Danmarks Tekniske Universitet (DTU) forskes i radarer, satellitter, droner samt materialer til beskyttelse af soldater. Centeret samarbejder med Lockheed Martin og Terma.

Nogle af de DTU-forskere, der arbejder med militær forskning, havde tidligere fx vindmøller som deres primære arbejdsområde. Nu gælder der en underforstået præmis om, at universiteterne skal bistå erhvervslivet, åbenbart uanset hvad det så drejer sig om. Som tidligere forskningsminister Helge Sander bramfrit erklærede: *”Fra forskning til faktura”*. Aalborg Universitets rektor foreslog i 2018, at oprette et *”center for forsvars- og sikkerhedspolitik, hvor danske våbenfirmaer og universiteter sammen kan udvikle militært udstyr ... for lettere at få del i de 100 mia. kr. fra EUs Forsvarsfond”*.

Ikke alle forskere støtter udviklingen. Ca. 1.000 forskere fra 19 EU-lande krævede for nylig, at *”militariseringen af EU-forskningen skal stoppes”*, og efterlyser debat om de etiske retningslinjer, både i forhold til egne forskermiljøer, og i forhold til hvad samfundets ressourcer bruges på.

Den danske våbenindustri består af knap 200 virksomheder, med ca. 18.000 ansatte. På få år er omsætningen fordoblet fra 2 mia. kr. til næsten 4 mia. kr. Det giver branchen styrke, når den skal have staten til at bevillige forskningsmidler, og iværksætte nye projekter. Staten tager sig af den grundforskning, de private ellers selv skulle udføre, og dét ville gå ud over fortjenesten.

Samspelet mellem staten og våbenindustrien udbygges løbende. Innovationsfonden hører til på Finansloven, og støtter firmaers strategiske forskning, højteknologi og innovation *”til gavn for vækst og beskæftigelse”*. Årligt uddeles ca. 1,25 mia. kr. Tidligere var Termas direktør formand for fonden, men blev i 2021 afløst af Anders Eldrup. Ny i bestyrelsen er en NATO-rådgiver. Udenrigsministeriet udsender årligt en *”eksportkanon”* over succesrige virksomheder. Her står våbenfabrikken Systematic sammen med NOVO, Grundfoss m.fl.

Når staten køber fx jagerfly betinges det, at en del af arbejdet placeres her i landet – ellers er der ingen handel. Løfter om arbejdspladser skal få befolkningen til at acceptere flykøbet. Modkøbs-klausulen er dog i strid med EU's udbudsregler, og med til at fordyre indkøbet, fordi producenterne lægger merudgiften ved modkøb oven i salgsprisen.

I 2017 oprettede EU en fond for militære udviklingsprogrammer. Fonden skal koordinere og øge de nationale investeringer i forskning og forbedre den tekniske harmonisering mellem de nationale hære. Trods det daværende forsvarsforbehold, bidrog den danske stat årligt med et trecifret millionbeløb.

Fonden er et led i opbygningen af en selvstændig militær dimension, så EU ikke er afhængig af USA/NATO. Under en høring i den amerikanske kongres, gav den tidligere general og nuværende militærminister, Lloyd Austin, udtryk for, at *”USA bør gå med i fonden. Sker det, da er det tvivlsomt, hvad der så er tilbage af EU's selvstændige militære dimension”*.

Militariseringen viser sig også i mediernes håndtering af militær- og sikkerhedspolitikken. Fredsforskeren er forsvundet og afløst af militære eksperter, som medierne bruger til at beskrive situationen i alverdens brændpunkter, især Forsvarsakademiet fylder godt.

Vil man finde fredsforskere i dag, skal man til Sverige, Norge eller andre lande. Én af de få, der stadig kommer til orde i medierne, er professor Ole Wæver, KU. Hvor han tidligere blev lanceret som *”freds- og konfliktforsker”*, er han i dag *”professor i international politik”*.

Fredsforskeren Jan Øberg får det sidste ord: *”For 40 år siden insisterede man på intellektuelle input, man ville bygge politik på folk, som vidste noget om tingene. Sådan er det ikke længere, og slet ikke, hvis du er kritisk indstillet til oprustning og NATO. Freden er ude af forskning, medier og politik.”*

Forkortet fra: [Socinf.dk/militaerets-indtog-paa-universiteterne](https://socinf.dk/militaerets-indtog-paa-universiteterne)

ALTERNATIV TIL AFGHANISTANs MILITARISME?

Af dr. Hakim (Teck Young, Wee)

”Alt peger på at verden forbereder sig på krig”, skrev den tidligere præsident for Sovjetunionen Mikhail Gorbatsjov i januar 2017. Han tilføjede, at ”krig må gøres ulovligt, fordi ingen af de globale problemer, vi står over for, kan løses med krig – ikke fattigdom, ikke miljøproblemer, integration, befolkningsvækst eller mangel på resurser.”

Hvordan får vi gjort krig ulovligt, når de fleste mennesker kun ser krige på skærmen, og når krigs-”kulturen” er en accepteret del af det normale liv – fra vanedannende videospil til våbenmesser, og den massive umenneskeliggørelse af ”de andre”, der bliver dræbt dagligt?

Denne krigenes verden er ikke den verden, som *De Afghanske Fredsfrivillige* (Afghan Peace Volunteers – APVs) ønsker at leve i. APVs er græsrodsgrupper af almindelige multietniske afghanere, der arbejder på at opbygge en kritisk masse af ikkevoldelige relationer og alternative former for praksis, for at skabe en grøn, ligeværdig, ikkevoldelig verden uden krig. APVerne søger løsninger igennem deres græsrodsarbejde til at fremme ligeværdige ikkevoldelige relationer og alternativ handling.

De unge mennesker fra APVerne slutter sig sammen, og er aktive i 17 teams samlet på et ikkevoldeligt **samlingssted**, under tre brede temaer med akronymet (dannet af forbogstaverne) **#Earth! GEN**: Green, Equal and Nonviolent. Disse teams plejer forbindelser til naturen og den menneskelige familie, i en tro på at kærlighed kan åbne alle grænser.

De frivillige har forstået det samspil af årsager og kampe, der er mellem forskellige former for undertrykkelse (med et fremmedord: **intersektionalitet**).

#Earth! GEN

Deltagerne udvikler alternativer til de nuværende ”normer” ved

- at bruge ren energi
- at spare på vand
- kønsblandet cykling
- en skole for gadebørn med 100 elever
- vinterdyner til fattige familier som lønarbejde med 60 afghanske kvinder
- en fødevarerbank
- et mikrolånsprojekt for arbejdere, så de kan åbne små virksomheder
- et kontosystem, der laver forsøg med deltagerstyret budgetlægning
- et lille ikkevoldsbibliotek og
- at lave blå tørklæder, der symboliserer ønsket om at ”alle må leve fredeligt sammen under den samme blå himmel”.

Gruppens værdier og mål har udkrystalliseret sig gradvist over de seneste år. Nogle af gruppernes nøglemål og værdier er at:

- fremme økologisk landbrug, som f.eks. permakultur og agro-økologi, og andre metoder, der genopretter og beriger luften, vandet, jorden.
- praktisere lighed. Arbejde på at gøre en ende på diskrimination af ethvert menneskeligt væsen: En diskrimination der bygger på race/etnicitet, sprog, køn, religion, politiske holdninger, økonomisk situation og andre kriterier.
- praktisere og fremme mere ligeværdige og kooperative former for økonomi.
- arbejde for at afskaffe krig, modsætte sig brug af våben og militær.
- Støtte afskaffelsen af atomvåben.

Mange lokale og globale problemer har fælles eller sammenknyttede grundårsager. Derfor bygger de frivilliges værdier på at skabe så mange kontakter, som det er realistisk muligt, for at bidrage til en bevægelse med mennesker nok til at løse systemets krise. APVerne forsøger hele tiden af regne ud, hvordan man bedst kan håndtere de talrige udfordringer i deres mange indsatsområder:

Bæredygtighed på lang sigt.

Med hensyn til økologisk bæredygtighed, så har Afghanistan en vandforsyningskrise: Der er mangel på snefald, og grundvandsstanden er reduceret. Næsten halvdelen af landets befolkning lider af underernæring. Dette søger APVerne at afbøde med solenergi, permakultur, og småhaver. Økonomisk søger de at være selvhjulpne bl.a. ved at støtte forskelle mindre projekter, f.eks. gennem at etablere arbejder-kooperativer, salg af økologiske grønsager mv.

At opbygge konkrete og levedygtige ikkevoldelige relationer og alternativer.

Vold og ulighed er for lette svar på konflikter i alle dele af samfundet, og de bliver regnet for mere realistiske end retfærdige og fredelige svar. APV søger at opbygge alternativer til de herskende normer, blandt andet ved at udvikle alternative læringsmodeller, og med planer om at et ”Institut for ikke-vold”.

Om helbredelse af følelsesmæssige udfordringer med ubærlig vold og krig.

Alle afghanere kæmper med håbløshed, alvorlig social mistillid, traumer, frygt, angst, sorg, frustration og udbrændthed. Deres selvagtelse og identitet som individer og grupper kompliceres af stærke overlevelsesinstinkt, og et naturligt behov for offentlig bekræftelse.

Planlægning til afhjælpning af problemerne kan være godt, men hvis APVerne ikke selv er psykisk sunde, kommer selv de bedste planer til kort. Så de har psykologisk teams, arbejder med traumahealing, og er blevet mere opmærksomme, på at blive modstandsdygtige. De praktiserer deres tro på at *kærlighed kan åbne alle grænser*, så de skaber venner – på tværs af de splittede afghanske etniske grupper – gennem dans og fodbold.

At skabe alternativer.

APVerne erkendte, at for at kunne leve anderledes, måtte de udvikle nye måder at forholde sig til hinanden på, og at bygge levedygtige alternativer i deres daglige liv.

Gruppernes ikkevoldelige ”blad” har to sider: Den ene er at pleje relationer, og den anden er at danne små, positive, og konkrete lokale muligheder, som dem der er nævnt tidligere. Frøene til denne tilgang blev sået af nogle få unge

mennesker i Bamiyan, centralt i hjertet af Afghanistan (der hvor Taliban ødelagde nogle store Buddha statuer). De organiserede sig for at hæve stemmen for en ikkevoldelig fred. De blev set mere som naive unge mennesker, end som nogen, der protesterede. De blev ikke hørt, men siden er der skabt mikroskopske alternativer medier via mobiltelefoner, kameraer, Youtube, osv.

At tage beslutninger sammen.

Et andet eksempel på at skabe alternativer er deres udvikling af et ligeværdigt, græsrodsbaseret selvstyre i modsætning til en hierarkisk, autoritær styreform. Det er en langsommere konsensusproces. At der ikke er nogen leder betyder ironisk nok, at alle er ledere. De styrer deres beslutningsproces via konsensus gennem et koordinator-team, med repræsentanter fra alle teams.

APVernes arbejde er endnu ikke nået udenfor Kabul, selvom der har været ture til tre andre provinser for at skabe forbindelser. De har arbejdet sammen med to NGOer om at organisere en ”Youth on the Road to Peace Conference”, hvor der var deltagere fra 24 af Afghanistans 34 provinser.

Maskineriet, det militariserede status quo, kan være overvældende. Sommetider føles det at kæmpe mod krig, som om vi kæmper mod os selv – derindefra hvor krige opstår. For at holde fast, som med alle borgeranstrengelser gennem historien, forsøger APVerne at holde sammen og aldrig give op. ☒

Hakim Young udfører humanitært og socialt arbejde i Afghanistan.

Artiklen er fra 2018, oversat, bearbejdet og forkortet af Martin Mørch: WRI-irg.org/en/search/node?keys=nonviolent+alternatives+Afghanistan

TVP – Midjourney AI

SPRÆKKER AF CIVIL MODSTAND MOD UNDERTRYKKELSEN

Det er endnu uklart hvordan grupper som De Afghanske Fredsfrivillige vil klare sig efter de seneste omvæltninger i Afghanistan. En ny analyse om Syrien og Mali af Dansk Institut for Internationale Studier giver en smule håb. Sammenstød mellem lokal kultur og jihadisters fortolkning af islam blev en motiverende kraft bag vellykkede ikkevoldelige protester, der medførte varige positive ændringer. [Læs mere på DIIS.dk/node/25757](https://diis.dk/node/25757)

DANMARK KØBER RUSSISK GAS GENNEM UKRAINE...

EU har foreslået et fælles prisloft på russisk gas, i en besynderligt halvhjertet boykot af Rusland og nok mest et krumspring for at komme udenom kontrakterne med Gazprom. Disse gælder fortsat, så længe den russisk gas fortsat flyder til Europa – hvilket overraskende nok fremover vil ske igennem Ukraines rørledninger. Kapitalismens logik overtrumfer alt, selv under en krig! .tom

FRED I HELE VERDEN

Af Fredsinitiativet Skive

Krigen mod den ukrainske befolkning kan hverken forsvares eller forklares. Men det er desværre ikke det eneste sted, almindelige mennesker lider under krigenes hærgen. På FN's Internationale Fredsdag den 21. september skal vi huske, at der også er voldsomme krige andre steder i verden.

I Afrika er der krige i Sudan, Etiopien og Den Demokratiske Republik Congo.

Der ud over er der en del andre krige, som sjældent bliver nævnt i medierne herhjemme – i Mellemøsten og Asien er der bl.a. krige i Yemen, Syrien, Israel/Palæstina og Myanmar. Nogle af dem er borgerkrige mellem forskellige folk inden for samme grænse, mens i andre krige er stormagterne mere direkte indblandet.

Men uanset grunden til krigene, rammer de især almindelige mennesker som dig og mig, og i særlig grad kvinder og unge piger. Resultaterne er knuste familier, mennesker drevet på flugt og ødelagte samfund, der ofte hærages af korruption og vold. Så krige er aldrig svaret på at løse konflikter.

Der er ingen vej udenom forhandling og mægling. Det er nødvendigt at civilsamfundets, og især kvindernes erfaringer, får en væsentlig rolle for at opnå en varig fred. Forhandlingsbordet frem for slagmarken må være målet. ☒

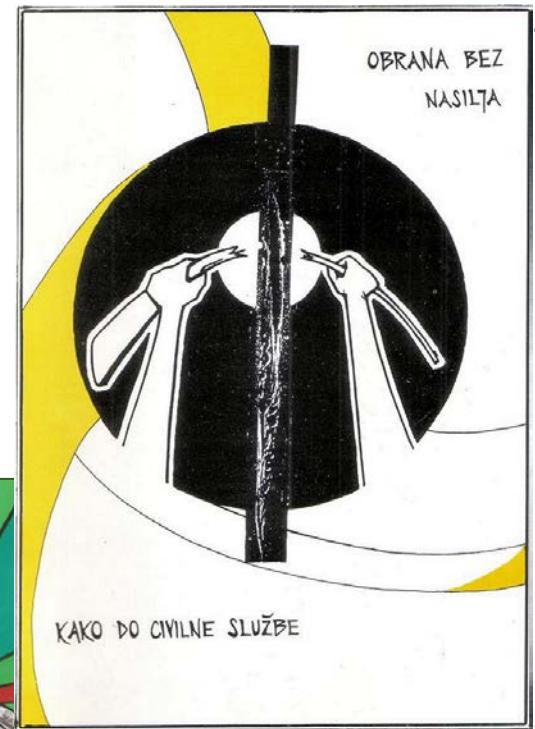

ET GEVÆR KAN KNÆKkes PÅ MANGE MÅDER...

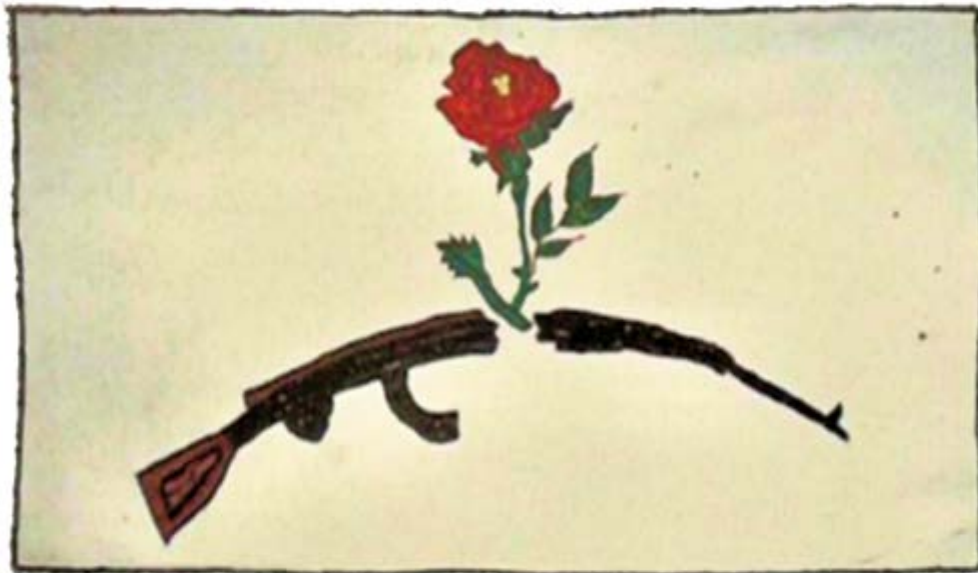
Det Knækkede Gevær er logo for War Resisters' International og dets tilknyttede organisationer, men blev specielt tidligere også brugt af andre. Logoet findes i et utal af varianter, og WRI samlede en del af dem til sin 100-års fødselsdag sidste år. Se flere kreative udgaver på [Twitter.com/hashtag/WRI100](https://twitter.com/hashtag/WRI100)

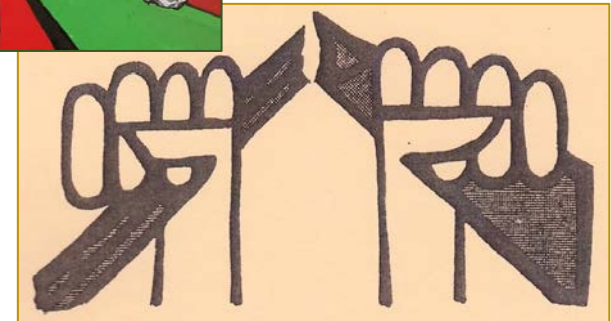
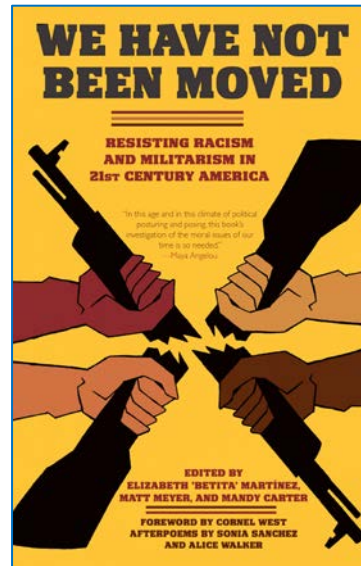
... en ny verden uden krige ...

... forsvar uden vold ...

... broderet i Afghanistan ...

... 1914

GORBATJOV OG USA HOLDT MUREN OPPE FOR LÆNGE

Af Tom Vilmer Paamand

Mikhaïl Gorbatjov blev småtilfældigt Sovjets sidste leder (1985-1991), da omfattende folkelige protester førte til en total nedsmeltning af Østblokken. Nu er Gorbatjov død, og alle medier har travlt med at genskrive historien.

Gorbatjov huskes for sine omfattende reformer af kommunismen, og for at trække Sovjet ud af ti års katastrofal krig i Afghanistan. Men også for at han var med til at hemmeligholde omfanget af Tjernobyl-ulykken. Og så især for at han i en del markante tilfælde undlod at bekæmpe oprør med Sovjets tunge militærmaskine. Men han må desværre også huskes for de drab og nedkæmpelser af demonstranter, der alligevel skete under hans ledelse.

Disse brutale overgreb skete i den ofte urolige periode fra 1986-1991, først i Kasakhstan, så i Georgien og Aserbajdsjan, og endelig i Letland og Litauen – sideløbende med en vis tilbageholdenhed andre steder. Dette mindes fortsat i de nævnte lande, der ikke husker Gorbatjovs styre med glæde. Gorbatjov har fortsat en høj stjerne i Vesten, men generelt ikke i Østeuropa og da slet ikke i Rusland, der blev hårdt ramt af nedgangstider efter kommuniststyrets fald.

En del nekrologer vil blive brugt til smukke ord om USAs præsidenter, Ronald Reagan og efterfølgeren George H.W. Bush, som var Gorbatjovs modstykker. Mens Reagan bør mindes for forhandlingerne, der førte til INF-aftalens omfattende atomnedrustning, lykkedes det ham desværre også at blokere for en total atomafrustning, som Gorbatjov faktisk tilbød.

Bush den ældre var i nærkontakt med Gorbatjov fra 1989 og viste, at talerne om at USA ville rive muren ned og redde østeuropæere fra kommunismens kløer, for det meste var ren bragesnak. Da muligheden kom, arbejdede USA ihærdigt i det skjulte for at bremse processen i frygt for det meget mulige kaos, som et dusin helt nye uafhængige lande midt i Europa kunne skabe.

I stedet for at bakke op om oprørerne, opmuntrede USA i stedet general Jaruzelski til at tage magten i Polen for at stoppe Lech Walesa og Solidarność – og i Ungarn fik oppositionen svar fra USA om ikke at gå efter revolution, men forhandle med kommunistpartiet. Da Nicolae Ceaușescus tyranni i Rumænien kom under voldsom belejring af sine egne borgere, fik Gorbatjov direkte at vide, at USA ikke nødvendigvis ville protestere, hvis Sovjet stoppede oprøret med væbnet magt – men her tog Gorbatjov ikke imod USAs forslag.

Østblokkens virkelige helte var ikke store statsmænd, men de mange små aktivister der fandt hinanden, og sammen fik skubbet kolossen ned af dens smuldrende fundament. Opløsningen af de tungt bevæbnede kasernestater skete med en hast, der overraskede alle – takket være aktivisternes årelange indsats mod ukendt mål. Dette kan fx illustreres gennem udviklingen i det

daværende Østtyskland (DDR), hvor oprøret udsprang i fredsbevægelsen.

Lige som i Vesten havde DDR i årene omkring 1980 store demonstrationer mod truslen om opstilling af nye atomrakter. Demonstrationerne blev tolereret, så længe protesterne var ensidigt rettet mod Vesten.

Mange af aktivisterne skiftede dog fokus til bredere fredskrav vendt imod den omfattende militarisering i DDR, hvilket regimet absolut ikke tolererede.

Fra 1982 begyndte ihærdige aktivister alligevel at mødes hver mandag i en kirke i Leipzig. Utilfredsheden bredte sig til krav om demokrati, og hundredvis af lignende grupper opstod landet rundt. Undervejs blev fokus fastholdt på erfaringerne med fredsaktivisme, så slagordet blev ”Keine Gewalt”. Ofte blev der demonstreret med stearinlys i hænderne, for disse kræver det ro og begge hænder at holde liv i – og således blev ikkevolden tydeliggjort.

Takket være de mange års forberedelse lykkedes det dygtige aktivister at holde fred og ro under deres ikkevoldelige oprør. Oven i kom hjælpen fra en lang række lykkelige tilfældigheder – og ikke mindst, at Gorbatjov besluttede at holde de udstationerede sovjetiske soldater i DDR ude af denne sidste kamp.

En lang række oprør var uden blusel blevet knust med kampvogne i tidlige år af det ekstremt militariserede Sovjetstyre, også under Gorbatjov. Hvis Sovjet havde kæmpet hårdere for at fastholde magten, med tilsvarende brutale metoder mod hele området, ville Østblokkens nedbrud helt klart have fået en helt anden og voldsomt blodigere historie.

Måske var det hele alligevel endt i succesfulde omvæltninger, men disse ville så være sket med langt mere omfattende vold fra alle sider. Historien viser, at væbnede oprør oftest ender i ustabile kasernestater – mens ubevæbnede oprør skaber mere stabile samfund. Hvilket kunne være en delforklaring på, at Rusland aldrig har fået et velfungerende demokrati – og at et russisk regime fortsat kan tro, at det har lov til at undertvinge nabolande med militærets vold. ☞

TVP – Midjourney AI

HUNDRETTUSINDER AF ÅR MED FRED

Af Holger Terp – Det danske Fredsakademi

Dinosaurerne uddøde, fordi de havde for meget panser og for lidt hjerne, siges det. Homo Erectus som art udvikledes i Afrika for omtrent 1,8 millioner år siden. Homo Sapiens er omkring 300.000 år gammel. Mennesket har udviklet sig på forskellig måde i årenes løb.

Det lyder nærmest som et eventyr fra gamle dage: Der var engang i tidernes morgen, da der var fred på jorden, fordi der ingen militarisme var. Ingen krige. Ingen militær forurening.

Ingen statsdannelser. Ingen politikere. Ingen regeringer. Ingen nationalisme. Ingen fædrelandssange. Ingen smittefarlig kapitalisme. Ingen ejendomsret. Ingen kontrol. Ingen krigsforberedelser, ingen generaler og soldater. Ingen helte og ingen krigsmindesmærker. Intet kollektivt barbari. Ingen våben.

Ingen atomvåben. Ingen atomraketter. Ingen krigslitteratur. Ingen krigstrommer. Ingen hornblæsere. Ingen militær værnepligt og tvang. Ingen efterretningstjenester. Intet politi. Ingen militærrelaterede skatteudskrivninger. Ingen religion og overtro.

Kun dyr spiste hinanden, når de var sultne, og kun rovdyr og forskellige store naturkatastrofer, som store vulkanudbrud og omfattende globale klimaforandringer, truede menneskehedens eksistens i større eller mindre grad i fortiden.

Det er dog ikke et eventyr. Det er heller ikke en myte. Det er fakta. Og menneskerne levede godt af omgivelsernes frugtbare ressourcer. Reelt måtte menneskene samarbejde for at kunne overleve, når der kom knaphed på ressourcer. Sat lidt på spidsen, så varede perioden med fred fra omkring 300.000 år siden og til omkring år 6000 f.Kr.

I følge kulturantropolog og etnograf Raymond C. Kelly, var de tidligste H. Erectus jæger-samler samfunds befolkningstæthed sandsynligvis lav nok til at undgå væbnet konflikt. Udviklingen af kastespyddet sammen med bagholds-jagtteknikker gjorde potentiel vold mellem jagtpartier meget kostbar, hvilket dikterede samarbejde og opretholdelse af lave befolkningstætheder, for at forhindre konkurrence om ressourcer. Denne opførsel kan have fremskyndet H. Erectus migration ud af Afrika for ca. 1,8 millioner år siden, som en naturlig konsekvens af konfliktunddragelse.

Tanken om den fredelige forhistoriske verden er ikke ny. Så vidt vides blev den udviklet af tyskeren Georg Fr. Nicolai (1874-1964) under Første Verdenskrig. Mennesker er som kødædende rovdyr dog ikke fra naturens side udstyret med skarpe tænder, næb, horn og kløer.

Mennesket er biologisk set en elendig kriger uden hjælpemidler i form af våben. Mennesket dræber heller ikke mere andre mennesker på grund af kanni-

balisme, hvilket der stort set ikke mere er lovgivning om. En adskillelse mellem rovdyr og mennesker, er derfor menneskets manglende eller ringe naturlige evne til at dræbe uden anvendelse af kunstige hjælpemidler i form af våben, så som pile, lanser og spyd.

Der har formodentligt altid været forhistoriske fjendskaber, konflikter og enkeltstående drab i de små samfund, menneskerne levede i, men datidens lokale konflikter i form af hævn over drab har ikke kunnet udvikle sig til krige.

Forhistoriske krige eksisterede ikke fordi samfundenes kollekti-

ver af familier og klaner var for små og for spredte befolkningsmæssigt, til at kunne samle stort nok mandskab til at forme en hær, som en større skare af bevæbnede mænd. Udviklingshistorisk var de forholdsvis få tidlige mennesker nomader frem til stenalderen. I stenalderen opstod de første små byer som hovedregel af et lille antal huse placeret centralt i forhold til marker, dyrehold, fiskeri, skovbrug, ferskvand, floder og trafik.

Der er ingen samtidige skriftlige kilder, der kunne beskrive forhistoriske krige. Wikipedia forsøger sig med en definition omkring forhistoriske krigsførelse, som en *tilstand af organiseret dødelig aggression mellem autonome prælitterære samfund*: "Forhistorisk krigsførelse henviser til krige, der opstod mellem samfund uden nedskrevet historie. Eksistensen – og endda definitionen – af krig i menneskehedens hypotetiske naturtilstand har været et kontroversielt emne i idéhistorien, i det mindste siden Thomas Hobbes i *Leviathan*

(1651) argumenterede for en *”alles krig mod alle”*, et syn direkte udfordret af Jean-Jacques Rousseau i sin *Diskurs om ulighed* (1755) og *Den sociale kontrakt* (1762). Debatten om den menneskelige natur fortsætter, og spænder over nutidig antropologi, arkæologi, etnografi, historie, statsvidenskab, psykologi og filosofi i så divergerende bøger som Azar Gats *War in Human Civilization* og Raymond C. Kellys *Warless Societies and the Origin of War.*”

I løbet af bronzealderen sker der først i Mellemøsten, og senere i det antikke Grækenland, en udvikling af større byer kaldet bystater, og dermed også de første kendte statsdannelser. Indus-kulturen i Indien, det gamle Egypten og det Akkadiske Imperium i Babylonien, er de første imperier.

Samfundsstrukturen i Mellemøstens byer var pyramideformet med fyrsten og præsterne øverst i toppen. Kollektive krige med deres beregnede ondskab blev formodentligt opfundet i tidsrummet mellem slutningen af stenalderen og begyndelsen af bronzealderen.

Det har krævet store ressourcer og en vis intellektuel kapacitet at udvikle begrebet krig, hvilket i sig selv forudsatte en vis hierarkisk samfundsmæssig politisk udvikling og organisering, i form af accepten af magthavere som høvdinge, konger og præster, udvikling af skatteopkrævning og militær samt etableringen af en kostbar våbenproduktion.

Og det gør det stadigvæk den dag i dag. Inden for moderne tid har Island et for lille befolkningsgrundlag til at have en hær. Opfindelsen af våben og hæere har ændret alt, bortset fra menneskets måde at tænke på, og dermed driver vi ind i fundamentale katastrofer. Vi lever nu et globalt befæstet fattighus og i en globalt befæstet dårekiste, hvor løsningen af internationale konflikter uden anvendelse af vold ikke endnu er på den politiske dagsorden.

De allerstørste trusler menneskeheden står overfor i de kommende generationer er dog ikke politiske konflikter og krige – selv om dette er galt nok, men klimaforandringer, formindskelse af biodiversiteten og dermed forøget sult, vandmangel og forværrede naturkatastrofer. Og alle disse udfordringer er generaler og deres soldater ikke uddannet til at bekæmpe. Deres militære forbrug er den største organiserede forbrydelse mod menneskeheden siden Anden Verdenskrig, og noget hele enestående i verdenshistorien.

Internationale konflikter kan kun, har krigshistorien vist, løses ved hjælp af konfliktløsning baseret på fredelige midler og metoder. Altså diplomati, og i FN har vi redskabet til at løse internationale politiske konflikter.

Stridsøksernes skal begraves. Deres tid i international politik er forbi, og det er nu på tide at skabe fred. ☺

Artiklen er udpluk fra Holger Terps bog ”Krig som beregnet ondskab”.

Hent bogen som PDF: [Fredsakademiet.dk/Beregnet%20ondskab.pdf](https://fredsakademiet.dk/Beregnet%20ondskab.pdf)

EN PACIFISTISK VÅBENFABRIK?

Livet som våbenfabrikant bliver nemmere at holde ud gennem livsløgne, om alt det gode som produktionen i virkeligheden gør. I Danmark holder våbenkrejlerne sig for det meste også langt væk fra journalister og mulige distraherende spørgsmål, men taler så mere frit til lokalavisernes mikrofonholdere.

En nylig artikel i netmediet **Lystrup-LIV** illustrerer dette på fornemmeste vis: Virksomheden Composhield i Lystrup producerer panser, men *”selvom Composhields varer bliver brugt i krigs- og konfliktzoner, er virksomheden pacifistisk”*, forklarer direktøren. *”Hvis ikke vi arbejdede i forsvarsindustrien, ville soldaterne enten blive slået ihjel, eller også ville andre levere det i stedet.”*

Direktøren understreger, at *”det ikke er tilladt at sælge til lande, der er involveret i konflikter”*. Panseret sælges derfor kun til køretøjer for *”EU, FN og NATO-allierede”*. Og altså ikke til angrebsbrug, men derimod for *”at beskytte dem, der sidder i vognen”*, for sådan en *”pansret mandskabsvogn indeholder ikke en kanon eller andre våben”*.

Artiklen er illustreret med firmaets **prale-model** af en panservogn, og trods direktørens forsikringer om det modsatte, er denne udstyret med maskinkanon. Panservognen er fra De Forenede Arabiske Emirater, og her har Composhield i følge eget reklamemateriale en lokal afdeling. På grund af Emiraternes indblanding i **Yemens** blodige borgerkrig, er der dansk **eksportforbud** til landet.

Samme type panservogn bliver brugt i Sudan til **nedslagtning** af demonstranter. Firmaet har også rakt ud til andre slyngelstater, og fik i 2014 en eksporttiladelse for våben til Pakistan på mere end 400 millioner kroner. I stedet for at prale med succesen, søgte Composhield at holde salget **hemmeligt**. *.tom*

[LystrupLiv.dk/soeg?keywords=lystrup+panser+tyggegummi](https://lystrupliv.dk/soeg?keywords=lystrup+panser+tyggegummi)

DANSK VÅBENMESSE ER NU NORDENS STØRSTE

Den 23. august var der **demonstration** mod en våbenkonference i Industriens Hus. Til afslutning lagde deltagerne en blomst til minde om dødsopfrene i Afghanistan-, Irak- og Ukraine-krigene. Messen i København var suppleret med en kæmpe stor salgsudstilling i **Ballerup**, hvor al krigsudstyret blev præsenteret og kunne afprøves af kunderne. Danmarks statslige salg fremstød for våben er nu blevet Nordens største, og samlede 400 krigsproducenter fra 35 lande. ☺

HUSK OGSÅ UFFE FOR, AT HAN ØNSKEDE ATOMNEDRUSTNING

Efter Uffe Ellemanns død, huskes han mest som en ihærdig koldkriger – men han advarede også imod atomtruslen, og stemte for nogle af den såkaldte fodnote-periodes ønsker om nedrustning.

Uffe Ellemann var udenrigsminister i 1980'erne, nok det farligste årti af den Kolde Krig. Socialdemokratiet var i opposition, og skrev fornuftige fodnoter til NATO imod atomvåben. De fleste af disse huede ikke Uffe Ellemann, men nogle af dem gjorde, og årtiets borgerlige regeringer støttede disse fordringer.

De borgerlige stemte således for, at USA ikke må anvende Thule-anlægget offensivt, for opfordringer til et totalt prøvestop for atomvåben og for etablering af atomvåbenfrie zoner på begge sider af det dengang så delte Europa.

Danmark mangler nu statsmænd som Uffe Ellemann til at advare mod atomtruslen. I sine sidste år skrev han, at ”der er større grund til at frygte atomtruslen i dag, end under Den Kolde Krig”. Selvom der også i dag er et solidt flertal mod atomvåben i befolkningen, afspejles dette ikke i Folketinget. .tom

UKRAINES MANUAL FOR CIVIL MODSTAND

I sidste nummer blev Litauens manual for ikkevold beskrevet. Også Ukraine har nu fået en manual, for ”Civil modstand i de besatte områder”, dog uden pæne ord om ikkevold. Manualen er kort og rummer en del passive metoder for civil modstand, men er mere ilter og mest fokuseret på direkte sabotage.

Dansk oversættelse: [FRED.dk/artikler/fredkult/UkrainianResistance_DK.pdf](https://fred.dk/artikler/fredkult/UkrainianResistance_DK.pdf)

KUNSTIG INTELLIGENS ER IKKE ALTID FARLIGT

Mange af verdens våbenfabrikanter vil gerne forsyne deres våben med en kunstig intelligens, der så selv kan opsøge og angribe udvalgte mål. En meget skræmmende udvikling, men sådanne medtænkende hjælpere kan også bruges til mere fornuftige opgaver. Således er en stor del af dette blads illustrationer denne gang som et forsøg lavet med hjælp fra en robot(!).

Den udvalgte mekanik hedder Midjourney, og kan naturligvis ikke tænke selv. I stedet er den blevet fodret med millioner af billeder og beskrivelser, og kan nu gætte med på hvordan en ønsket illustration bør se ud. Dens formåen afhænger i høj grad af, om den får en god forklaring – se fx de ret mislykkede illustrationer herover, især robottens gætteri om et Knækket Gevær :). ☹️

RADIO OM FRED OG FLYGTNINGE

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon: **Nedrustningsforhandler om FN-traktatens forbud mod atomvåben**

John Kierulf opfordrer den danske regering til at tilslutte sig forbudstraktaten.

Lektor Paul Rode Andersen anmelder bogen Hold Vinduet Åbent

Om NATO-medlemmet Danmarks Ruslandspolitik, DR og mediernes rolle.

Mogens Lykketoft om verden, og udfordringerne i Ukraine

Den tidligere præsident for FNs generalforsamling talte på Folkemødet.

En samtale om feminisme i en krigstid

Tidl. forsvarsminister Trine Bramsen, Ida Harsløf, og Oxfam-Ibis' leder.

Hvordan opnår vi fred og en verden uden våben?

Debatmøde med Jørn Boye, Tom Vilmer Paamand og to NATO-tilhængere.

Knud Vilby om regeringens udhuling af udviklingsbistanden

Regeringen tænker kortsigtet og usolidarisk i forhold til de globale problemer.

Ole Wæver om fredsbevægelser historisk, og Jan Øberg om fremtiden

Oplæg under Fredsministeriets stort anlagte 10-årsjubileumsarrangement.

Jørn Boye Nielsen fra RIKO vurderer Folkemødet

Om mulig konfliktløsning og udenrigspolitik, farvet af krigen i Ukraine.

Fredsministerium i optog gennem Folkemødet

Henrik Ginderskovs synger, og Carsten Andersens taler om at stoppe krig.

Hør mere om de nye: Fredsinitiativet og Nej til oprustning

Helge Bo Jensen og Steen Folke om de nye samarbejdsorganisationer.

EU-forsvarsforbeholdet analyseret med Folkebevægelsens øjne

Susanna Dyre-Greenside om forsvarsforbeholdet og EUs militære dimension.

De udødelige pacifistiske fredsorganisationer

Ida Harsløf om fredsbevægelsesernes og især Kvindefredsligaen historie.

Udenrigsministerens negative svar til Forbyd Atomvåben

Tue Magnussen om ministerens skuffende gentagelser.

Klaus Krogsbæk om arbejdet for at undgå atomkrig

Vi må hver især fortælle vores politikere og politisk ansvarlige om frygten.

Kan erfaringerne fra det dansk-tyske grænseland bruges i Ukraine?

Debat med Grænseforeningen, Christian Juhl og en mindretalsforsker.

Tilmeld dig mail, når der er nyt, og se alt det gamle: [FlygtningeogFred.dk](https://flygtningeogfred.dk)

FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem Tom Vilmer Paamands kvikt opdaterede link til alverdens gode historier, udenfor avisernes betalingsmure. Fra mange vinkler og med fokus på Danmark. Listen med links rundsendes også via Arne Hansens mailliste – se ovenfor. *Nyeste klip: [FRED.dk/artikler/fredsklip](https://fred.dk/artikler/fredsklip)*

FRISKE KRÆFTER OG MEDLEMSMØDER

I 2021 fik AMKs hovedbestyrelse lidt udskiftning, og en pæn tilgang af friske kræfter. Efter årsmødet 2022 blev den nye flok genvalgt med lidt ombytning på stolene, og nu med hele fire supleanter.

De mange fælles hænder har hjulpet på aktivitetsniveauet, så der er blevet afholdt en række medlemsmøder – også åbne for andre interesserede. Tilbudet har været opdelt i mindre grupper for overskuelighedens skyld, og indbudt via kalenderen på AMKs hjemmeside, og på AMKs sider på Facebook.

Møderne har mest været på Zoom, og har været dejligt forskellige, præget af de HB-medlemmer, der har stået for afholdelsen. Her er et af oplæggene:

”Det er svært for mange af os, når vore håb om fred ofte mødes med foragt og overbærenhed. Medierne og mange mennesker er faldet for krigens dømoner og tror, at mere krig og flere våben kan slutte krigen. Men heldigvis findes der stadig mennesker, som tror på fredens mulighed.”

I København og i Skive har der også været fysiske møder, og lokalt afholdte fredsdemonstrationer samt planer om studiekredse – og Fyn er på vej. Her i efteråret vil AMK række ud til de glædeligt mange nyindmeldte via emails, og tilbyde lignende introduktionsmøder på Zoom. Gamle medlemmer kan kontakte en fra hovedbestyrelsen, og høre hvad der sker lokalt.

FREDSFLAG PÅ FOLKEMØDET IGEN

I sommerens løb var det meste af hovedbestyrelsen med Fredsministerium til Folkemøde på Bornholm, hvor der blev sunget fredssange, svinget med de regnbuefarvede fredsflag, og netværket med politikere og fredsvener.

AMKs formand var medarrangør af et velbesøgt møde med organisationen Folk og Sikkerhed, om ”Hvordan opnår vi fred og en verden uden våben?” – blandt andet med argumenter om, at Sovjet ikke blev nedkæmpet af NATO, men af ubevæbnede demonstranter. De to NATO-tilhængere i panelet lod sig dog ikke helt overbevise, men det blev en god og respektfuld dialog. ☒

Aldrig Mere Krigs nyhedsbreve udsendes tre gange om året til foreningens medlemmer. Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven indeholder aktive blå links til flere oplysninger.

Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne forslag til stof fra medlemmer og andre.

Artikler, henvisninger og links i bladet, inklusive redaktørens, kan have indhold, der afviger fra foreningen Aldrig Mere Krigs, og redaktørens, holdninger.

Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Foreningen Aldrig Mere Krigs hovedbestyrelse

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 3042 0818
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk Flygtningeogfred.dk

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 2062 3163
Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Martin Mørch, Dalgas Allé 3, 2.th, 7800 Skive Tlf.: 2940 7887
Mail: martin@aldrigmerekrig.dk

Mogens Godballe, Fælledvej 11, 5400 Bogense Tlf.: 5151 2946
Mail: mogens@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 5051 0328
Mail: tom@aldrigmerekrig.dk FRED.dk

Suppleanter

Stephan Schneeberger, Kobbelvænget 59, 4.th, 2700 Brønshøj Tlf.: 5016 9317
Mail: stephan@aldrigmerekrig.dk

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Tlf.: 6076 9167
Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk GrandmothersDanmark.dk

Gustav Sieg Sørensen, Nørregade 50, 7700 Thisted Tlf.: 5172 4673
Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk

Tove Hansen, Annexgårdsvej 68, st.tv, 2610 Rødovre Tlf.: 4010 2267
Mail: tove@aldrigmerekrig.dk

AMKs formand og redaktør

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5,
8550 Ryomgård. Telefon: 5051 0328
E-mail: Tom@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:

AldrigMereKrig.dk

Facebook.com/aldrigmerekrig

AMKs landskontor og kasserer

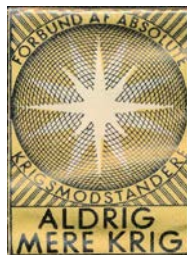
Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4,
6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank
Reg. 5396 Konto. 0309139

Giro: 71 [Medlemsnr] 80237278

MobilePay: 128443 [og skriv medlemsnr]

Til:

Returadresse: **Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm**

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – Knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>													
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikkevold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>_ Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er en fredelig velkomstgave</p>	<table> <tr> <td>Enkeltperson</td> <td>Kr. 225</td> </tr> <tr> <td>Par</td> <td>Kr. 300</td> </tr> <tr> <td>Student mm.</td> <td>Kr. 150</td> </tr> <tr> <td>Pensionist</td> <td>Kr. 150</td> </tr> <tr> <td>Civil værnepligt</td> <td>Kr. 150</td> </tr> </table>	Enkeltperson	Kr. 225	Par	Kr. 300	Student mm.	Kr. 150	Pensionist	Kr. 150	Civil værnepligt	Kr. 150	
Enkeltperson	Kr. 225												
Par	Kr. 300												
Student mm.	Kr. 150												
Pensionist	Kr. 150												
Civil værnepligt	Kr. 150												
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <ul style="list-style-type: none"> - derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager. - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke. <p>Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden.</p> <p>Konflikter bør altid løses med fredelige midler.</p> <p><i>Læs principprogram og vedtægter:</i></p> <p>AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også Facebook.com/aldrigmerekrig</p>													